How to study Chumash- One book at a time - Breishit class #6 From 'What's in Name' to 'Why a Temple' From Jacob's dream to Solomon's Temple

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

- I. Review: Prophetic Purpose of Sefer Breishit From what does Hashem expect from 'man' To - what He expects from Am Yisrael To - why the centrality of the Mishkan & Mikdash
- II. Review The theme of 'SHEM HASHEM'
- A. Genesis Chapter 4 Something goes 'wrong'

26 And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enosh; then began men to call upon the name of the LORD.

B. Genesis Chapter 9 - Noach & his son 'Shem' [?]

; בוּ הי אֵלהֵל שׁם 26 And he said: Blessed be the LORD, the ָניהי בְנַעַן, עֵבֶד לְמוּ. **God of Shem;** and let Canaan be their servant.

C. Genesis Chapter 11 - Migdal Bavel - God is 'upset'

פו-נפוץ, על-פני כל-הארץ.

ל אמרו הבה נבנה-לַנוּ עִיר, ומגדַל 4 And they said: 'Come, let us build us a city, and a tower, : וראשוֹ בַשָּׁמֵים, וְנַעֲשֶׁהּ-לְּנוּ, שֵׁם with its top in heaven, and let us make us a name; lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth.'

D. Avraham is chosen; then calls in God's Name / chapters 12,13,21

א ניאמר הי אַל-אַבַרם, לַדְּ-לַדְּ...

1 God said unto Abram: 'Get thee out ...

ת וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הַהַרָה, מְקֶדֵם לְבֵית-אֱל--וַיֵּט אָהֶל ...וַיִּבֶּן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה, **וַיִּקְרַא בְּשֵׁם ה׳**

8 And he removed from thence unto the mountain on the east of Beth-el, and pitched his tent, having Beth-el on the west...and he builded there an altar unto the LORD, and called upon the name of the LORD

פרק יייג -ג וַיֵּלֶדְ, לְמַסָּעָיו, מִנֵּגֶב, וְעַד-בֵּית-אֵל--עַד-הַמְּקוֹם, אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם אָהָלֹה בַּתִּחְלָּה, בֵּין בֵּית-אַל, וּבֵין הַעֵי.

Chapter 13 -- 3. And he went on his journeys from the South even to Beth-el, unto the place where his tent had been at the beginning, between Beth-el and Ai;

; ד אָל-מְקוֹם, הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם, בַּרְאשׁנָה the first the first LORD.

4 unto the place of the altar, which he had made there at the first; and Abram called there on the name of the

Review other stories re: Avraham & Yitzchak until Yaakov Consider, what Yaakov should do once he is chosen!

[consider what does he think re: the chosen family before blessings?]

Should he also 'call out in the Name of God'?

III. Yaakov's dream - follow the logic **Breishit 28**

י וַוּצֵא יַעֲקב, מִבְּאֵר שָׁבַע; וַיֵּלֶך, חָרָנָה. ^{10 And Jacob went out from Beer-sheba, and went}

יא וַיִּפְגַע בַּמָקוֹם וַיָּלֶן שָׁם, כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּקַח מֵאַבְנֵי ¹¹ And he lighted upon the place, and tarried there all ַהַמַּקוֹם, וַיַּשֹּׁם מרַאשׁתַיו; וַיָּשׁכַּב, בַּמַקוֹם הַהוּא.

night, because the sun was set; and he took one of the stones of the place, and put it under his head, and lay down in that place to sleep.

יב וַיַחֶלם, וְהִנֶּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה, וְרֹאשׁו, מַגִּיעַ הַשַּׁמַיִּמָה; וְהַנֵּה מַלאַכִי אֱלֹהִים, עֹלִים וִיֹרְדִים בּוֹ.

12 And he dreamed, and behold a ladder set up on the earth, and the top of it reached to heaven; and behold the angels of God ascending and descending on it.

יג וָהְנֵּה יָהוָה נָצָב עַלַיו, וַיּאֹמַר, אֵנִי יִהוָה אֱלֹהֶי אַבְּרָהָם ָאָבִיךָּ, וֵאלֹהֵי יִצְחָק;

13 And, behold, the LORD stood beside him, and said: 'I am the LORD, the God of Abraham thy father, and the God of Isaac. The land whereon thou liest, to thee will I give it, and to thy seed.

ָהָאָרֵץ, אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֶב עַלֵיהַ--לְךָּ אֶתְנֵנָּה, וּלְזַרְעַךְ.

יד וְהָיָה <mark>זַרְעֲךְּ כַּעֲפַר הָאָרֵץ, וּפַרַצְתָּ יָמָה וָקֵדְמָה</mark> וְצָפַנָה וָנָגַבָּה; וַנָבַרְכוּ בַּךְ כָּל-מִשְׁפָּחת הַאֶּדְמָה, וּבִזַרְעֶךְּ.

14 And thy seed shall be as the dust of the earth, and thou shalt spread abroad to the west, and to the east, and to the north, and to the south. And in thee and in thy seed shall all the families of the earth be blessed.

ָטוֹ וָהְנֵּה אָנֹכִי עְמָּךְ, וּשְׁמַרְתִּיךְ בָּכֹל אֲשֶׁר-תַּלֶּךְ וַהַשְּבֹתִיךָ, אֱל-הָאֱדָמָה הַזּאֹת: כִּי, לֹא אֱעַזָבְךָּ, עַד אֱשֵׁר ָאָם-עַשִּׂיתִי, אֶת אֵשֶׁר-דְּבַּרְתִּי לַךְּ

15 And, behold, I am with thee, and will keep thee whithersoever thou goest, and will bring thee back into this land; for I will not leave thee, until I have done that which I have spoken to thee of.'

ָטז וַיִּיקַץ יַעֲקֹב, מְשָׁנָתוֹ, וַיּאֹמֶר, אַכָּן יֵשׁ יָהוַה בָּמַקוֹם הַזֵּה; וְאַנֹכִי, לֹא יַדְעְתִּי.

16 And Jacob awaked out of his sleep, and he said: 'Surely the LORD is in this place; and I knew it not.'

יז וַיִּירָא, וַיּאֹמַר, מַה-נּוֹרָא, הַמָּקוֹם הַזֶּה: ָא<mark>ָין זֵה, כִּי אָם-בֵּית אֱלֹהִים</mark>, וְזֵה, שַׁעַר הַשָּׁמִיִם.

17 And he was afraid, and said: 'How full of awe is this place! this is none other than the house of God, and this is the gate of heaven.'

יח וַיַּשָׁכֶּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֵר, וַיִּקַּח אֱת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-שָׂם ָמַרָאֵשׁתָיו, וַיָּשֵׂם אֹתָהּ, מַצֶּבָה; וַיִּצֹק שֵׁמֵן, עַל-ראֹשָׁהּ.

18 And Jacob rose up early in the morning, and took the stone that he had put under his head, and set it up for a pillar, and poured oil upon the top of it.

יט <mark>וַיִּקרַא אֶת-שֶׁם-הַמַּקוֹם הַהוּא, בֵּית-אֶל</mark>; וָאוּלָם לוּז שֶׁם-הַעִיר, לַרְאשׁנָה.

19 And he called the name of that place Beth-el, but the name of the city was Luz at the first.

כ וַיִּדַר יַעַקֹב, נֵדַר לֵאמֹר: אָם-יִהְיֵה אֱלֹהִים עְמָּדִי, וּשָׁמָרַנִי בַּדֵּרֵךְ הַזֵּה אֲשֵׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ, וְנָתַן-לִי לֵחֶם לֵאֵכֹל, וּבַגד לְלבּשׁ.

20 And Jacob vowed a vow, saying: 'If God will be with me, and will keep me in this way that I go, and will give me bread to eat, and raiment to put on,

ָכא וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם, אֱל-בֵּית אָבִי; <u>והיה יהוה לי, לאלהים</u>.

21 so that I come back to my father's house in peace, then shall the LORD be my God,

כב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת, אֲשֶׁר-שַׂמְתִּי מַצֵּבָה--יִהְיֶה, בֵּית 22 and this stone, which I have set up for a pillar, אֱלֹהִים; וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן-לִי, עַשֵּׂר אֲעַשָּׁרֶנּוּ לְרְ. me I will surely give the tenth unto Thee.'

shall be God's house; and of all that Thou shalt give

בראשית פרק כ"ח – חלום יעקב

י וַיֵּצֵא יַצְקֹב, מִבְּאֵר שָׁבַע; וַיֵּלֶךְ, חָרָנָה. יֹא וַיִּפְנַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם, כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּקָּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם, וַיָּשֶּׁם מְרַאֲשׁׁתָיו; וַיִּשְׁכַּב, בַּמָּקוֹם הַהוּא.
REVELATION
יב וַיַּחֲלֹם, וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה, וְרֹאשׁוֹ, מַגִּיעַ הַשָּׁמִיְמָה; וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי
אֶלהִים, עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ. יג וְהָנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו, וַיּאִמַּר, אֲנִי יְהוָה אֶלהֵי אַבְרָהָם אָבִידּ, וֵאלהֵי יצחה האבץ אויר אתה ויכר עלנה-כד אתניה גליבעד
יִצְחָקּ ; הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָלְךּ אֶתְּנֶנָּה, וּלְזַרְעֶךּ. יד וְהָיָה זַרְעֲךּ כַּצְפַר הָאָרֶץ, וּפָרַצְתָּ יָמֶה וָקֵדְמָה וְצִפֹּנָה וָנֶגְבָּה; וְנִבְּרְכוּ בְךּ כָּל-מִשְׁפְּחת הָאֲדָמָה, וּבְזַרְעֶךּ. טוֹ וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמֶּדְ,
וּשְׁמֵרְתִּיךְ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ, וַהֲשָׁבֹתִיךְ, שֶׁל-הָאֲדָמָה הַזּאת : כִּי, לֹא אֵעֵזָבִךְ,
ַ עד אֲשֶׁר אֶׁם-עָשִּׂיתִי, אֵת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָדְּ.
REACTION / REALIZATION
טז וַיִּיקַץ יַעֲקֹב, מִשְּׁנָתוֹ, וַיּאֹמֶר, אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמְּקוֹם הַזֶּה; וְאָנֹכִי, לֹא
: יָדָעְתִּי. יֹזֹ וַיִּירָא, וַיִּאמֵר, מַה-נּוֹרָא, הַפָּקוֹם הַגֶּה:
אֵין זֶה, כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים, וְזֶה, שַׁעַר הַשָּׁמָיִם.
PREPARATION
יח וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבּקֶר, וַיִּקַח אֶת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-שָׂם מְרַאֲשׁתָיו, וַיִּשֶּׁם אֹתָה ּ,
מַצֵּבָּה ; וַיִּצֹק שֶׁמֶן , עַל-ראשָה.
יט וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַפְּּקוֹם הַהוּא, בֵּית-אֵל; וְאוּלֶם לוּז שֵׁם-הָעִיר, לָרְאשׁנָה.
RESOLUTION
1,500011014
כ וַיִּדַר יַעֲקֹב, נֶדֶר לֵאמֹר: אָם * יִהְיֵה אֱלֹהִים עִמָּדִי,
יִיְטֶּ הְיָּרֶךְ הַיָּיֶה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ, װְשְׁמְרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַיָּיֶה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ,
* וְנַתַּן-לִי לֶהֶם לֶצֶׁכֹל, וּבֶגֶד לִלְבַּשׁ.
כא וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם, אֶל-בֵּית אָבִי ;
וְהָיָה יְהוָה לִי, לֵאל הִּים. כב וְהָאֶבֶן הַזּאת, אֲשֶׁר-שַׂמְתִּי מֵצֵבָּהיִּהְיֶה, בֵּית אֱלֹהִים; וִכֹל אֲשֵׁר תִּתֵּן-לִי, עַשֵּׁר אֲעַשָּׁרֵנּוּ לֶךְ.

The connection to God's promise to Avraham Avinu After Lot left for Sedom, note the unique parallels Dust of the earth & all four directions!

Hashem's first hitgalut to Yaakov 28:13-15

יג ְוְהָנֵּה יְהֹוָה נִצְּב עָלָיו, וַיּאׁמֵר, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם אָבִידּ, וֵאלֹהֵי יִצְחָק;
הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתָּּה שֹׁבֵב עָלֶיהָ-לְדְּ אֶתְּנֶנָּה, וּלְזַרְעֶדְּ.

יד וְהָיָה זַּרְעֲךּ כַּעְפַר הָאָרָץ, וֹפָרַצְתָּ יָמָה וְקֵדְמָה וְצָפּנָה וָנֶגְבָּה; וְנִבְרְכוּ בְדְּ כָּל-מִשְׁפְּחֹת הָאֵדָמָה, וּבִזִּרִעִדּ Hashem re-assuring Avraham after Lot departs פרק י"ג - יד וַיהוָה אָמֵר אֶל-אַבְּרָם, אַחֲרֵי הִפְּרֶד-לוֹט מֵעמוֹ, שָׂא נָא עִינֶידּ וּרְאֵה, מִן-הַפְּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׁם--צַפֹּנָה וַנְגָבָּה, וַקַדְמַה וַיַּמַה

טו פִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה, לְדָּ אֶתְּנֶנָה, וּלְזַרְעֲדָּ, עַד-עוֹלָם .

טז וְשַׂמְתִּי אֶת-זַרְעֲדָּ, כַּעֲבַר הָאָרֶץ: אֲשֶׁר אִם-יוּכַל אִישׁ, לִמְנוֹת אֶת-עֲפַר הָאָרֵץ--גַּם-זַרְעֲדָּ, יִמְנֵה ...י

Yaakov's 'conditions'

- כ וַיִּדַּר יַעֲקֹב, נֶדֶר לֵאמֹר: אָם ---
 - יְהְיֶה אֱלֹהִים עִמְּדִי, *
- * וּשְּׁמָרַנִּי בַּדֶּרֶדְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵדְ, * וַנַתַן-לִי לַחֶם לֵאָכֹל, וּבַגָד לַלְבַּשׁ.

ָּכָא וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם, אֶל-בֵּית אָבִי; וָהַיָּה יִהוַה לִי, לֵאלהִים.

Hashem's promise to Yaakov

טוּ וְהַנֵּה אָנכִי עִפֶּךּ, וּשְמֵרְתִּיךּ בְּכל אֲשֶׁר-תֵּלֵךּ, וַהֲשָׁבתִיךּ, אֶל-הָאֲדָמָה הַזּאת: כִּי, לא אֶעֱזָבְדָּ,

ֶע*֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֫* אָם-עְשִּׂיתִי, אַת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָדְ.

Breishit chapter 35 - upon Yaakov's return to Canaan

ט וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב <mark>עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַן אֲרָם</mark> וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ .י וַיּאֹמֶר-לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךְ **יַעַקֹב לֹא-יִקְּרֵא שִׁמְךּ עוֹד יַעֲקֹב** כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךְּ

ַו<mark>יִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל</mark>.

יא וַיּאֹמֶר לוֹ אֶלהִים <mark>אֲנִי אֵל שַׁדִּי</mark> פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּדְּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶידְ יֵצֵאוּ .יב וְאֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְדְּ אֶתְנֶנְּה וּלְזַרְעַדְ אַחֲרֶידְ אֶתֵן אֶת-הָאָרֶץ.

- יג וַיַּעַל מֵעַלִיו אֱלֹהִים בַּמַּקוֹם אֲשֶׁר-דְבֵּר אָתוֹ
- יד וַיַּצֵב יַעֲלָב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אָבֶן וַיַּסֵּדְ עָלֶיהְ נֶסֶדְ וַיִּצֹק עָלֶיהְ שָׁמֶז טו <mark>וַיָּקְרָא יַעֲלָב אֵת-שֶׁם הַמַּקוֹם אֲשֶׁר דְבֵּר אָתּוֹ שֶׁם אֱלֹהִים בֵּית-אֱל</mark>

Recall

Back in chapter 17 – Brit Milah

אַבְרָם אָל-אַבְרָם שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבִּרָם א וַיְהִי אַבְרָם בָּן-תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע ַויִדבּר אָתּוֹ <mark>וַיּאִמֶר אֵלִיו אָנִי-אָל שַׁדַי</mark> הָתָהַלֶּךְ לְפַנֵי וֵהְיֵה תַמִים...וַיִדבּר אָתּוֹ אַלֹהִים לֵאמֹר .ד אָנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּדְ וְהָיִיתְ לְאַב הַמוֹן גוֹיִם ה ולא-יָקֶרָא עוֹד אָת-שָׁמִדְּ אַבְרֵם וְ**הָיָה שִׁמְדְּ אַבְרָהְם**.

בי אב-המון גוים נתתיד ו והפרתי אתד במאד מאד ונתתיד לגוים וּמְלָכִים מִמָּדְ וֵצֵאוּ זו **וַהַקְּמֹתִי אֵת-בִּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֵדְ** וּבֵין זַרְעַדְ אַחַרֵידְ לְדֹרֹתָם ּלְבָרִית עוֹלָם <mark>לְהָיוֹת לָדְּ לָאַלֹהָים</mark> וּלְזַרִעֵּדְ אַחֲרֵים וּנָתַתִּי לְדְּ וּלְזַרְעֵדְּ אַרֶץ מְגֶרֶץ מְגֶרֶץ מְגֶרֶידְ אֵת כָּל-אֶרֶץ כִּנַעַן לַאֵחָזַת עוֹלַם וְהַיִיתִי לַהֵּם לֵאלֹהים

IV. The centrality & 'purpose' of the Temple - Devarim chapter 12

י וַעֲבַרְתֵּם, אֶת-הַיַּרְדֵּן, וִישַׁבְתֵּם בַּאַרֵץ, י אַשר-הי אֵלהֵיכֶם מַנְחָיל אֶתְכֶם; **וְהַנִּיחַ לַכְּם מִכַּל-אִיבִיכֵם מִסְבִיב**, וִישַׁבְתֵּם-בֵּטַח.

10 But when ye go over the Jordan, and dwell in the land which the LORD your God causeth you to inherit, and He giveth you rest from all your enemies round about, so that ye dwell in safety;

יא וָהַיַה הַּמַּקוֹם, אֲשֶׁר-יִבְחֵר ה׳ אלהיכם בו לשכן שמו שם--שַמַה ַ תַבִיאוּ, אֶת כַּל-אֲשֶׁר אַנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם: עוֹלוֹתֵיכֶם וְזָבְחֵיכֶם, מַעִשְׂרֹתֵיכֶם ...

11 then it shall come to pass that the place which the LORD your God shall choose to cause His name to dwell there, thither shall ye bring all that I command you: your burnt-offerings, and your sacrifices, your tithes, and the offering of your hand...

V. In the time of King David, when finally fulfilled Shmuel bet chapter 7

מוטו מווו מונית הנית-לו מְּסְבִיב, מְכַּל-אִיבִיוֹ. round about,

; א וַיְהִי, כִּי-יִשְׁב הַבֶּּעֶלֶּךְ בְּבֵיתוֹ 1 And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the LORD had given him rest from all his enemies

ב וַיּאֹמֶר הַמֶּלֶדְ, אֶל-נָתָן הַנָּבִיא, רְאֵה נָא, אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית 2 that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I לים; נְאָרוֹר, הָאֶל הִים, וֹשְבּרְ אוֹרְ וְיָבֶּלְיִם, וֹשְבּרְ בַּוֹלְוּ הַיְּרְיעָה. dwell in a house of cedar, but the ark of God dwelleth אֲבָוֹים; וַאֲרוֹן, הָאֱלֹהִים, ישֵׁב, בְּתוֹף הַיְּרְיעָה. within curtains.'

: ג וַיּאֹמֶר נָתָן אֶל-הַמֶּלֶדְ, כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְדְּ לֵדְ עֲשֵׂר (כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְדְּ לֵדְ עֲשֵׂר (מַנְ אֶל-הַמֶּלֶדְ, כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְדְּ לֵדְ עֲשֵׂר (Go, do all that is in thy כי יהוה, עמד.

heart; for the LORD is with thee.'

אל-נָתָן, לֵאמֹר. בּלַיִּלָה הַהוּאוַיִהִי, דָּבַר-יִהוָה, אֵל-נָתָן, לֵאמֹר. 4 And it came to pass the same night, {\$} that the word

of the LORD came unto Nathan, saying: LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?

, ה בֶּדְ וְאָמֵרְתָּ אֶל-עַבְדִּי אֶל-דָּוְד, 5 'Go and tell My servant David: {S} Thus saith the [ס] כה אַמַר יָהוָה: הַאַתָּה תַבְנָה-לִי בַיִת, לְשָׁבְתִּי.

brought up the children of Israel out of Egypt, even to this

ן פִּי לֹא יָשַׁבְתָּי, בְּבַיִת, לְמִיּוֹם הַעַלֹתִי אֵת-בָּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְצְרַיִם, וְעַד 6 for I have not dwelt in a house since the day that I ַ הַיּוֹם הַזֶּה ; וַאֶהְיָה, מִתְהַלֶּדְ, בָּאהֶל, וּבִמְשְׁכַּן.

day, but have walked in a tent and in a tabernacle.

ז בָּכל אַשֶּׁר-הָתָהַלֶּכְתִּי, בָּכַל-בָּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַדְבַר דְּבַּרתִּי אֶת-אֲחַד ז f 7 In all places wherein I have walked among all the שָׁבָטֵי יִשְׁרָאֵל, אֲשֶׁר צְוִיתִי לַרְעוֹת אֶת-עַמִי אֶת-יִשְׁרָאֵל לֵאמר: לַמַּה

children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed My people Israel, . לא-בְנִיתֶם לִי, בֵּית אַרַזִים saying: Why have ye not built Me a house of cedar?

ָח וְעַתַּה כֹּה-תאמַר לָעַבִדִּי לְדַוְד, כֹּה אַמַר יִהוַה צִבַאוֹת, אַנִי לְקַחָתִּידְ מִן-הַנָּוֵה, מֵאַחַר הַצֹּאון-להיות נגיד, על-עמי על-ישראל.

ט וַאַהַיָה עַמַּדְ, בַּכל אַשֶּׁר הַלַּכְתַּ, וַאַכַרתַה אַת-כַּל-איבִידְ, מפַניד; ועשתי לד שם גדול, כשם הגדלים אשר בארץ.

י ושַמַתִּי מַקוֹם לַעַמַּי לִישָׁרָאֵל וּנָטַעַתִּיו, וְשַׁכַן תַּחְתַּיו, וְלֹא ירגז, עוד; ולא-יסיפו בני-עולה לענותו, כאשר בראשונה.

> יא וּלַמְן-הַיּוֹם, אַשֶּׁר צָוִיתִי שׁפָטִים עַל-עַמִּי יִשְׁרָאֵל, והניחתי לד, מכל-איביד; וָהָגִיד לָדְּ יָהוָה, כִּי-בַיִת יַעֲשֶׁה-לָדְ יָהוָה.

יב כִּי יִמְלְאוּ יָמֶידּ, וְשָׁכַבְתָּ אֶת-אֲבֹתֶידּ, וַהֲקִימֹתִי אֶת-זַרְעֲדּ אַחַרִידּ, אֲשֶׁר יָצֵא מִפֵּעֵידּ ; וַהַכִּינֹתִי, אֵת-מַמִלַכְתּוֹ.

> יג הוא יבנה-בית, לשמי: וכננתי את-כסא ממלכתו, עד-עולם.

8 Now therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the LORD of hosts: I took thee from the sheepcote, from following the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.

9 And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.

10 And I will appoint a place for My people Israel, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,

11 even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the LORD telleth thee that the LORD will make thee a house.

12 When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.

13 He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.

David's speech to Shlomo - charging his to build the Temple

ה וַיּאֹמֵר דָּוִיד, שִׁלֹמֹה בִנִי נַעַר וָרָדְ, וְהַבַּיִת לִבְנוֹת ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל-**הַאַרַצות,** אַכִינָה נָא לו; וַיַּכֵן דַּוִיד לַרב, לְפְנֵי

5 And David said: 'Solomon my son is young and tender, and the house that is to be builded for the LORD must be exceeding magnificent, of fame and of glory throughout all countries; I will therefore make preparation for him.' So David prepared abundantly before his death.

ו וַיִּקרָא, לְשָׁלֹמה בְנוֹ; וַיִצְוָהוֹ לְבְנוֹת בַּיִת, לֵיהוָה אַלהֵי ישראַל. {ס}

6 Then He called for Solomon his son, and charged him to build a house for the LORD, the God of

ז ויאמר דויד, לשלמה: בנו (בני)--אני היה עם-לבבי, לבנות בית לשם יהוה אלהי.

7 And David said to Solomon: 'My son, as for me, it was in my heart to build a house unto the name of the LORD my God.

ח ויָהִי עַלִי דבר-יָהוָה, לַאמר, דַם לַרב שַפַּכַת, וּמְלְחֵמוֹת גָּדלוֹת עֲשִׁיתֵ: לא-תָבְנֵה בַיִּת, לְשְׁמִיּ -כי דמים רבים, שפכת ארצה לפני.

8 But the word of the LORD came to me, saying: Thou hast shed blood abundantly, and hast made great wars; thou shalt not build a house unto My name, because thou hast shed much blood upon the earth in My sight.

ט הַנָּה-בֶן נוֹלָד לַדְ, הוֹא יְהְיֶה אִישׁ מְנוֹחָה, והניחותי לו מכל-אויביו, מסביב: כי שלמה יהיה שְׁמוֹ, וְשָׁלוֹם וָשֶׁקֶט אֶתוֹ עַל-יִשְׁרָאֵל בִּיָמִיוֹ.

9 Behold, a son shall be born to thee, who shall be a man of rest; and I will give him rest from all his enemies round about; for his name shall be Solomon, and I will give peace and quietness unto Israel in his

י הוא יהיה-לי הוא יהיה-לי לְבֵן, וַאֲנִי-לוֹ לְאָב; וַהֲכִינוֹתִי כְּסֵא מַלְכוּתוֹ, עַל-ישראל--עד-עולם.

10 He shall build a house for My name; and he shall be to Me for a son, and I will be to him for a father; and I will establish the throne of his kingdom over Israel for ever.

וו אש עַתָּה בְנִי, יהִי יהוָה עִפָּד; וְהְצְלַחְתָּ, וּבָנִיתְ בֵּית 11 Now, my son, the LORD be with thee; and prosper יהוה אלהיד, כַּאַשר, דבר עַלִידָּ.

thou, and build the house of the LORD thy God, as He hath spoken concerning thee.

יב אַד יִתּן-לָדְ יִהוָה שַכָל וּבִינָה, וִיצְוָדְ עַל-יִשְרָאֵל, ולשמור, את-תורת יהוה אלהיד.

12 Only the LORD give thee discretion and understanding, and give thee charge concerning Israel; that so thou mayest keep the law of the LORD thy God.

VI. When Shlomo dedicates the temple

I Kings Chapter 8 / Solomon's prayer when Temple is complete

ישראל הוא ובא מארץ רחוקה, למען שמד.

און בו, אֵל-הַנַּכְרִי, אֲשֶׁר לֹא-מֵעַמַּדְ 41 Moreover concerning the stranger that is not of Thy people Israel, when he shall come out of a far country for Thy name's sake--

מב כי ישמעון, את-שמד הגדול, ואת-ָיִדְדָּ הַחֲזָקָה, וּזְרְעֲדְּ הַנְּטוּיָה ; וּבָא וְהִתְפַּלֵל,

42 for they shall hear of Thy great name, and of Thy mighty hand, and of Thine outstretched arm--when he shall come and pray toward this house;

מג אַתַּה תִּשִּׁמֵע הַשַּׁמֵיִם, מְכוֹן שִּׁבְתֵּדְּ, וְעַשִּיתַ, כָּכֹל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֱלֵידְ הַנַּכְרִי--ָלְמַעַן יַדְעוּן כַּל-עַמַי הַאַרָץ אַת-שִׁמַדּ, ֿלִיָרְאָה אֹתָךְ כְּעַמָּךְ יִשְׁרָאֵלֹ, וְלַדַעַת, כִּי-שמד נקרא על-הבית הזה אשר בניתי.

43 hear Thou in heaven Thy dwelling-place, and do according to all that the stranger calleth to Thee for; that all the peoples of the earth may know Thy name, to fear Thee, as doth Thy people Israel, and that they may know that Thy name is called upon this house which I have built.

I Kings Chapter 10 - When Queen of Sheba visits - it works!

לִשֵׁ**ם ה׳**; וַתָּבא לְנֵסֹתוֹ, בְּחִידוֹת....

--שָׁמֵע שָׁלְמֹה אַר וּמֵלְכַּת-שָׁבָא, שֹׁמֵעת אָת-שָׁמֵע שָׁלֹמֹה 1 And when the queen of Sheba heard of the fame of Solomon because of the **name of the LORD**, she came to prove him with hard questions.

Her final remarks:

ח אַשָׁרֵי אֲנָשֵׁידְ, אַשָּׁרֵי עֵבָדֵידְ אֵלֵּה, הָעֹמִדִים לפניד תמיד, השמעים את-חכמתד.

8 Happy are thy men, happy are these thy servants, that stand continually before thee, and that hear thy wisdom.

ט יָהִי יָהוָה אֱלֹהֵידְ, בַּרוּדְ, אֱשֶׁר חַפָּץ בִּדְּ, לְתִתִּדְ עַל-כִּפָא יִשְׂרָאֵל--בְּאַהַבָת יָהוַה אֵת-יִשְׂרָאֵל, לְעֹלַם,

9 Blessed be the LORD thy God, who delighted in thee, to set thee on the throne of Israel; because the LORD loved Israel for ever, therefore made He thee king, to do justice and righteousness.'

וַיִשִּׁימִדְּ לְמֶלֶדְ, <mark>לַעֲשׂוֹת מִשִּׁפֵּט וּצִדַקה</mark>